

Temanummer
om frivilligarbete

Teemanumero
vapaaehtoistyöstä

KONTAKTi

INGÅ FÖRSAMLINGSBLAD – INKOON SEURAKUNTALEHTI

nr 3 nro • 2022

Präster - Papit

Tom Sjöblom kyrkoherde / kirkoherra
040-485 1045 tom.sjoblom@evl.fi

Tom Hellsten församlingspastor / seurakuntapastori
050-330 4360 tom.hellsten@evl.fi

Terese Norrvik församlingspastor / diakoni, t.o.m. 30.9
seurakuntapastori / diakonia, 30.9 asti
050-413 8814 terese.norrvik@evl.fi

Kantor - Kanttori

Marianne Gustafsson Burgmann 050-505 1530
marianne.gustafsson-burgmann@evl.fi

Diakoni - Diakonia

Birgitta Lindell diakonissa
040-555 2090 birgitta.lindell@evl.fi

Terese Norrvik församlingspastor / diakoni, t.o.m. 30.9
seurakuntapastori / diakonia, 30.9 asti
050-413 8814 terese.norrvik@evl.fi

Diakonimottagning / Diakoniavastaanotto

Birgitta Lindell
Terese Norrvik
Endast enligt överenskommelse /
Ainostaan sopimuksen mukaan

Ungdomsarbete - Nuorisotyö

Lotta Ahlfors ungdomsteolog / nuorisoteologi
050-498 9162 lotta.ahlfors@evl.fi

Dagklubben - Päiväkerho, Familjecafé - Perhekahvila

Noora Nylund 050-501 1755 noora-elina.nylund@evl.fi

Susann Sköld-Qvarnström

040-749 3707
susann.skold-qvarnstrom@evl.fi

Ingå församlings hemsidor: www.ingaforsamling.fi
Inkoon seurakunnan kotisivut: www.inkoonseurakunta.fi
Ingå församling finns också på Facebook och Instagram.
Inkoon seurakunta on myös Facebookissa ja Instagramissa.
Församlingens veckoannonser varannan torsdag i Kyrkpressen.
Seurakunnan viikkoilmoitukset Etelä-Uusimaa-lehdessä torstaisin.
Ansvarig redaktör • Vastaava toimittaaja: Tom Hellsten
Pärmbild • Kansikuva: Pixabay

Layout: Ekenäs TypoGrafi/CW • Tryck & Paino: Grano Ab, Vasa 2022

Församlingskansliet - Seurakuntavirasto

09-221 9030 • telefax 09-296 1212
Bollstavägen 2a 10210 Ingå
Bollstanie 2a 10210 Inkoo

Öppet må-to 9-12 (onsdag och torsdag endast tel.betjäning)
Avoinna ma-to 9-12 (keskiviikko ja torstai ainoastaan puhelimitse)
inga.kansli@evl.fi

Siv Dufvelin församlingssekreterare / seurakuntasihteeri
09-22 190 312 siv.dufvelin@evl.fi

Susanne Lökvist informationssekreterare / tiedotussihteeri
09-22 190 311 susanne.lokvist@evl.fi

Ekonominkontoret - Taloustoimisto

Öppet må-to 9-12 Avoinna ma-to 9-12

Seija Korhonen ekonomichef / talouspääliikkö
09-22 190 313, 050-310 0211
seija.korhonen@evl.fi

Fastigheter - Kiinteistöt

Susann Sköld-Qvarnström husmor / emäntä
09-22 190 327, 040-749 3707

Per-Olof Korander församlingsmästare / seurakuntamestari
040-534 7853

Mårten Lindén fastighetsskötare / kiinteistönhoidja
050-406 5181 marten.linden@evl.fi

Irina Holmström gravgårds- och fastighetsskötare /
hautausmaa- ja kiinteistötyöntekijä
050-925 8019 irina.holmstrom@evl.fi

Arto Holmström fastighetsskötare / kiinteistönhoidja
040-562 7965 arto.holmstrom@evl.fi

Regina Westerholm Rövass lägergård, leirikeskus
husmor / emäntä
040-762 8627 regina.westerholm@evl.fi

Skapandets glädje

Den egenskap jag uppskattar mest som Gud gett oss mänskor är att kunna åstadkomma något själv. Det må så vara med händer eller tanke, så känns det alltid lika fint. Att kunna säga att det här har jag gjort eller skrivit själv, hör till det som formar vår självkänsla och vår identitet allra mest. Under tider det inte funnits tid eller möjlighet att skapa, känns det som om något grundläggande är borta. Man känner sig stympad och rastlös. Men när skapandet är igång känns det som om personligheten helnar och koncentrationsför-

mågan kommer tillbaka. Vi har orsak att ta vara på vår skaparförmåga.

En ny dimension i skapandet, är när vi gör saker tillsammans med andra. Den växelverkan som uppstår då är unik. Det vi inte själva kan, det kan någon annan. Slutresultatet är mer än summan av de enskilda insats. Tillsammans kan vi åstadkomma mer än vi någonsin kan ensamma.

Församlingen erbjuder många tillfällen till skapande arbete. Hela församlingsarbetet är egentligen ett skapande av en gemenskap som blir handlingskraftig

och stark. De olika grupperna och aktiviteterna är sådana till sin natur att vi kompletterar varandra. Vi får växa i förmåga och iver att bygga en församlingsgemenskap som helar vår personlighet.

Välkommen att ta del i församlingens olika verksamhetsformer där vi får skapa tillsammans! □

Luomisen ilo

Jumalan meille ihmisiille antamista ominaisuuksista arvostan eniten sitä, että voimme saada jotain aikaan itse. Joko kässillä tai ajatuksilla, aina se tuntuu yhtä hienolta. Se, kun voimme sanoa, että tämän olen tehnyt tai kirjoittanut itse, kuuluu niihinasioihin, jotka muovaavat kaikkein eniten itsenäisyytemme ja identiteettämme. Niinä kausina, jolloin ei ole ollut aikaa tai mahdollisuutta luoda, tuntuu kuin joku perustavaa laatua oleva asia on poissa. Sitä tuntee itsensä lannistuneeksi ja levottomaksi. Mutta kun luominen on käynnissä, tun-

tuu kuin persoonalisuus eheytyy ja keskittymiskyky tulee takaisin. Meillä on syytä pitää huolta luomiskyyvystämme.

Usi ulottuvuus luomisessa on, kun teemme asiaita yhdessä toisten kanssa. Vuorovaikutus, joka silloin syntyy, on ainutlaatuinen. Se mitä emme itse osaa, sen osaa joku toinen. Lopputulos on enemmän kuin yksittäisten henkilöiden panos yhteen. Yhdessä voimme saada enemmän aikaan kuin koskaan erikseen.

Seurakunta tarjoaa monia tilaisuuksia luovaan työhön. Koko seurakuntatyö on oikeastaan sitä, että luomme yhteyden,

joka saa yhä enemmän toimintakykyä ja vahvuutta. Eri ryhmät ja aktiviteetit ovat olemuksestaan sellaisia, että täydennämme toisiamme. Saakoon kykymme ja intomme kasvaa sellaisen seurakuntayhteyden rakentamisessa, joka eheyttää olemustamme.

Tervetuloa ottamaan osaa seurakunnan eri toimintamuotoihin, joissa voimme luoda yhdessä! □

Kan det vara jag?!

Som ordet säger i sig självt, är församlingen en samling av män – en människosamling, som får sin identitet och sitt innehåll genom den verksamhet och de relationer som man i gemenskapen upplever och upprätthåller.

Det finns många olika förväntningar och tankar om hur vår gemenskap borde fungera och vad församlingen egentligen borde ordna för sina medlemmar. Samtidigt som församlingens resurser, både vad kommer till tid, pengar och personal, inte är gränslösa. Allting kan inte förverkligas, fast vi hur skulle önska det.

Under de senaste åren har man inom kyrkan aktivt funderat på hur vanliga församlingsbor kunde ha en större roll inom verksamheten som frivilliga. Jesus har kallat alla kristna till sig för att arbeta för Guds rike. Det här gäller inte bara de som är anställda i kyrkan, utan var och en av oss oberoende av varifrån vi skaffar vårt levebröd.

Alla har vi förmågor och kunskaper, som vi har fått av Gud. Tanken är, att vi använder våra speciella förmågor och kunskaper i församlingen, så att budskapet om Jesus och om Guds kärlek kan spridas runt hela världen. Det är frivilliga som med sina insatser håller församlingen vid liv och de frivilligas roll kommer i framtiden att öka, då församlingarnas resurser ser ut att minska.

I Ingå församling har vi glädjen att ha många frivilliga, men alltid finns det plats för nya män – nya idéer. Ofta är det ju så, att vi har önskemål om vad församlingen borde eller skulle kunna ordna för verksamhet och sedan blir vi besvikna när våra önskemål inte uppfylls. Men kanske borde vi istället tänka detta helt på nytt. Om församlingen inte kan ordna det som jag önskar, kunde kanske jag – som frivillig – börja dra någon verksamhet inom församlingen? Någonting sådant, som jag önskar, som jag brinner för, som jag kan ta ansvar för.

Att leva som kristen i vårt moderna samhälle kräver en viss aktivitet, som kanske inte förr var så självklar. Det finns mycket annat i omgivningen som kräver vår uppmärksamhet och vi måste, på ett helt annat sätt än förr, välja hur vi använder vår korta tid. Gemenskapen i församlingen är – och borde vara – viktig för varenda församlingsmedlem. Vi kan visa det, genom att inte bara delta i församlingens verksamhet, utan att såsom frivilliga, aktivt vara med och skapa verksamhet i församlingen och arbeta för Guds rike.

Så, istället för att fråga vad församlingen kan erbjuda mig, fråga vad du kan erbjuda för församlingen! □

”
Istället för att
fråga vad församlingen
kan erbjuda mig, fråga
vad du kan erbjuda för
församlingen!

”
Sen sijaan että
kysyisit mitä seurakunta
voi tarjota sinulle, kysy
mitä sinä voit tarjota
seurakunnalle!

Voiko se olla minä?!

Kuten jo sanan merkitys itsessään kertoo, seurakunta on joukko ihmisiä – ihmisyhteisö, joka saa merkityksen ja sisällön sen kautta, kuinka se toimii ja millaisia suhteita yhteisössä koetaan ja ylläpidetään.

On paljon erilaisia odotuksia ja ajatuksia siitä, kuinka seurakuntamme yhteisön tulisi toimia ja millaista toimintaa sen pitäisi järjestää jäsenilleen. Samalla, seurakunnan resurssit, niin ajan, rahan, kuin henkilökunnankin suhteen, ovat rajatut. Kaikkea ei voi toteuttaa, vaikka kuinka niin haluaisimmekin.

Viime vuosina on kirkon sisällä puhuttu paljon siitä, kuinka tavalliset seurakuntalaiset voisivat saada seurakunnassa suuremmman roolin vapaaehtoisina. Jeesus on kutsunut kaikki kristityt tekemään työtä Jumalan valtakunnan eteen. Tämä ei koske vain kirkon työntekijöitä, vaan jokaista meistä riippumatta siitä, kuinka elinkeinomme ansaitsemme.

Jokaisella meistä on kykyjä ja tietoa, jonka olemme Jumalalta saaneet. Tarkoitus on, että käytämme kykyjämme ja tietoamme seurakunnassa, jotta sanoma Jeesuksesta ja Jumalan rakkaudesta voi levitä koko maailmaan. Vapaahoitiset pitävät omalla panoksellaan seurakunnan elävänä ja heidän merkityksensä tulee tulevaisuudessa kasvamaan entisestään, kun seurakuntien resurssit vähenevät.

Inkoon seurakunnassa toimii iloksemme paljon vapaaehtoisia, mutta aina on tilaa uusille ihmisiille ja ideoille. Useinhan on niin, että meillä on toivomuksia siitä, millaista toimintaa seurakunnan tulisi tai pitäisi järjestää, ja sitten petymme, kun toivomuksemme eivät toteudu. Ehkä olisikin syytä miettiä tämä ihan uudestaan. Jos seurakunta ei voi järjestää, sitä mitä minä toivon, voisinko ehkä minä – vapaaehtoisena – vetää toimintaa seurakunnassa? Jotakin sellaista, jota toivon, josta olen innostunut, josta voin kantaa vastuun.

Kristittynä eläminen modernissa yhteiskunnassa vaatii tiettyä aktiivisuutta, mikä ei ennen ehkä ollut yhtä itsestään selvää. Ympäristössämme on paljon muuta, joka vaatii huomiointamme ja meidän on aivan uudella tavalla valittava, kuinka käytämme lyhyen aikamme oikein. Seurakuntayhteys on – ja sen pitäisi olla – tärkeä jokaiselle seurakuntalaiselle. Voimme osoittaa tämän, ei vain osallistumalla seurakunnan toimintaan, vaan olla järjestämässä toimintaa aktiivisesti vapaaehtoisena ja niin toimia Jumalan valtakunnan edistäjänä.

Joten, sen sijaan että kysyisit mitä seurakunta voi tarjota sinulle, kysy mitä sinä voit tarjota seurakunnalle! □

**Blir vi utan mat dör vi.
Allt som lever behöver
energi. Det är alltså
inte så märkligt att vi
tänker mycket på vår
mat. Redan Sokrates
konstaterade: "Andra
lever för att äta, jag
äter för att leva".
Ändå dog han av gift.**

Att ÄTA för LIVET

Vi har alla egna åsikter och uppfattningar om vad som kan eller bör ätas och om vad som av en eller annan orsak bör undvikas. Både politik, hälsolära, kostnader samt olika kulturer, sedvänjor och religioner påverkar och reglerar vad vi äter.

Under världshistorien har mer eller mindre lokal hungersnöd drabbat människorna. Sammanlagt närmare hundra miljoner människor svalt ihjäl under 1900-talet till följd av misskött förvaltning, missväxt eller krig. Klimatförändringen och pågående krig påverkar vår framtid. Ändå har produktionen av mat blivit effektivare hela tiden. En jämn fördelning av världens resurser är dock

ett bestående problem. Slöseriet är stort i de rika länderna och man beräknar att hushållen i Finland kasserar i medeltal över 20 kg ätbara livsmedel per år – vissa hushåll över 100 kg per år. Utöver detta kasseras mycket livsmedel av handeln, restauranger och storkök.

Förenta nationernas Världslivsmedelsprogram, (World Food Programme, WFP) fungerar med hjälp av statliga och privata donationer för att hjälpa områden som drabbats av hungersnöd. Organisationen tilldelades år 2020 Nobels fredspris. Både WFP och en mängd andra humanitära mindre organisationer strävar till att genom punktinsatser leverera livsmedel och stöd till områden

som drabbats av krig, konflikter, missväxt och naturkatastrofer. Organisationerna kan i varierande grad också hjälpa människor att småningom återgå till en fungerande vardag, bygga upp en ny beredskap och förebygga kommande nödsituationer.

INDUSTRIELL MATPRODUKTION

Den allt mer industriella produktionen av livsmedel har förbättrat tillgången på mat men samtidigt medfört en mängd betänkligheter. Industriell uppfödning av kreatur, svin och fjäderfä väcker medkänsla och avsky med tanke på djurens lidande. Fiskodling till havs är mycket svår att bedriva så att vi inte samtidigt ökar

SYÖ ELÄMÄN TAKIA

Jos ruoka loppuu, me kuolemme. Kaikki elävä tarvitsee energiaa. Joten ei ole niin outoa, että ajattelemme paljon ruokaamme. Jo Sokrates totesi: "Muut ihmiset elävät syödäkseen, mutta minä syön elääkseni". Silti hän kuoli myrkkyyn.

Meillä kaikilla on omat mielipiitteemme ja käsityksemme siitä, mitä saa tai pitäisi syödä ja mitä syystä tai toisesta tulisi välttää. Sekä poliitikka, terveysoppi, kustannukset että erilaiset kulttuurit, tavat ja uskonnost vaikuttavat syömiseen ja sätelevät sitä.

Maailmanhistorian aikana enemmän tai vähemmän paikalliset nälänhätäkaudet ovat koetelleet ihmisiä. Yhteensä lähes sata miljoonaa ihmistä kuoli nälkään 1900-luvun aikana huonosti hoidetun hallinnon, sadon epäonnistumisen tai sodan seurausena. Ilmastonmuutos ja käynnissä oleva sota vaikuttavat meidän tulevaisuuteemme. Kuitenkin ruoantuotanto on tehostunut koko ajan. Maailman luonnonvarojen tasainen jakautuminen on siitä huolimatta jatkuva ongelma. Rikkaissa maisa-ruokajätettä on paljon ja suomalais-

ten kotitalouksien arvioidaan heittävän pois keskimäärin yli 20 kiloa syötävää ruokaa vuodessa – jotkut kotitaloudet yli 100 kiloa vuodessa. Tämä lisäksi kaupat, ravintolat ja suurkeittiöt hylkäävät paljon ruokaa.

YK:n Maailman elintarvikeohjelma (WFP) tekee yhteistyötä hallituksien ja yksityisten lahjoitusten avulla nälänhätästä kärsivien alueiden auttamiseksi. Järjestö sai Nobelin rauhanpalkinnon vuonna 2020. Sekä WFP että useat muut pienemmät humanitaariset järjestöt pyrkivät toimittamaan ruokaa ja tukea alueille, jotka kärsivät sodasta, konflikteista, sadon epäonnistumisesta ja luonnonkatastrofeista. Organisaatiot voivat myös eriasteisesti auttaa ihmisiä palaamaan lopulta toimivaan arkeen, rakentamaan uutta valmiutta ja ehkäisemään tulevia uhkaavia hätätilanteita.

MAGNUS NYSTRÖM

algbloningen och smutsar ner våra vatten och stränder. Klimateffekterna av vår allt större köttkonsumtion har också motiverat många att övergå till vegetarisk matihällning. En vegetarisk maträtt lär i genomsnitt ha hälften så stor inverkan på klimatet som en kötträtt. Detta beror till stora delar på att djuruppfödningen i köttindustrin står för betydande mängder koldioxidutsläpp. Emellertid kan användningen av tillgänglig jordbruks- och betesmark samt tillgången på gödsel från djurihällningen göra jämförelserna svårare. En ändamålsenlig markanvändning och ett naturligt kretslopp av näringssamman mellan husdjur och växtodling gynnar en hållbar jordbruksproduktion.

Ekologiskt producerade livsmedel har dykt upp som alternativ i våra butiker. Tack vare sådana produkter kan spridning av kemiska bekämpningsmedel och syntetisk gödsel undvikas och ge

handlade matvaror. En syntetisk jordgubbsrom lär innehålla omkring 50 olika kemikalier. (Naturlig jordgubbsrom består visserligen av ännu betydligt flera naturliga komponenter.)

BIOLOGISKA BEGRÄNSNINGAR

Alla dessa faktorer gör att många av oss blir fundersamma över vad vi bör äta. Vi vet att både människans tänder och matsmältnings under människoartens utveckling anpassats till en mångsidig föda. Om vi jämför ett lejons imponerande rovdjurstäder med våra egna tänder verkar våra tänder ganska anspråkslösa. I genégåld kan vi med våra tänder tugga både kött och växter. Ett lejon kan inte tugga grönsaker. Äcta växtätande djur har ofta extremt långa tarmar och en komplicerat uppbyggd mage. Växter är enkla att äta, men å andra sidan svåra att smälta.

TEOLLINEN ELINTARVIKETUOTANTO

Yhä teollisempi elintarvikkeiden tuotanto on parantanut ruoan tarjontaa, mutta samalla herättänyt monia huolenaiheita. Nautakarjan, sikojen ja siipikarjan teollinen kasvatus herättää myötäuntoa ja inhoa, kun pohditaan eläinten kärsimyksiä. On haastavaa harrastaa kalankasvatusta merellä siten, ettemme samanaikeisesti lisää leväkunkintoja ja saastuta vesiämme ja rantojamme. Lisääntyvä lihankulutusmeille ilmastovaikutukset ovat myös motivoineet monia siirtymään kasvisruokavalioon. Kasvisruoalla sanotaan olevan keskimäärin noin puolet niin suuri ilmastovaikutus kuin liharuoalla. Tämä johtuu suurelta osin siitä, että lihateollisuuden karjanhoito aiheuttaa merkitäviä hiilihioksipäästöjä. Käytettävässä olevan maatalous- ja laidunmaan käyttö sekä karjanlannan saatavuus voivat kuitenkin vaikeuttaa vertailua. Oikea maankäyttö ja luonnonlinnen ravinteiden kierto karjan ja kasvinviljelyn välillä edistää kestävää maataloustuotantoa.

Luomutuotetut elintarvikkeet ovat nousseet vaihtoehdoksi myymälöissämme. Tällaisten tuotteiden ansiosta kemi-

allisten torjunta-aineiden ja synteettisten lannoitteiden levääminen voidaan välttää ja samalla parantaa peltomaan laatuja ja vähentää ympäristön kemikalisoitumista. Joissain tapauksissa luomutuotetut ruoat ovat myös maukkaampia ja voidaan ainakin kuvitella, että maatalous, jossa elintarvikkeita tuotetaan mahdollisimman luonnonmukaisilla menetelmissä, on kestävämpi pitkällä tähtäimellä. Jos maataloustuotteet myös valmistetaan lähistöllämme, tuotteiden kuljetukset aiheuttavat vähemmän ympäristövaikutuksia.

Ihmiset ovat myös tulleet tietoisiksi lukuisista lisääineistä ja mausteista, joita lisätään teollisesti valmistettuihin elintarvikkeisiin. Keinotekoisia aromaja ei aina edes tarvitse testata tai ilmoittaa yksityiskohtaisesti, koska ne ovat liikesalaisuuksia ja määrität ovat suhteellisen pieniä. Riittää, että tuoteselosteessa mainitaan "aromeja". Esimerkiksi keinotekoista savun makua voidaan lisätä ja antaa illusio, että ruoka on savustettu ja siten kestävämpi kuin tuoreet jalostamattomat elintarvikkeet. Syntetisen mansikkamaun sanotaan sisältävän noin 50 kemikaalia. (Luonnollinen mansikka-aromi koostuu toki vieläkin huomattavan suuremmasta määristä luonnollisia komponentteja.)

BIOLOGISET RAJOITUKSET

Kaikki nämä tekijät saavat monet meistä ajattelemaan, mitä meidän pitäisi syödä. Tiedämme, että sekä ihmisen hampaat että ruoansulatus on

ihmislajin kehityksen aikana mukautettu monipuoliseen ruokavalioon. Jos vertaamme leijonan vaikuttavia saalistajan hampaita omiin hampaihimme, hampaamme näyttävät melko vaativat. Toisaalta voimme pureskella hampaillamme sekä lihaa että kasveja. Leijona ei voi pureskella vihanneksia. Pelkästään kasveja syövillä eläimillä on usein erittäin pitkät suolet ja monimutkainen vatsa. Kasveja on helppo syödä, mutta toisaalta vaikea sulattaa.

Sitä vastoin lihaa syövillä petoeläimillä on yleensä hyvin yksinkertainen mahalaukku ja lyhyt suoli. Liha on helposti sulavaa, joten järjestelmä ei tarvitse olla kovin monimutkainen. Meidän oma ruoansulatuksensopeutunut monipuoliseen ruokavalioon. Tuotamme useita erilaisia ruoansulatusentsyyjejä, joista osa on tarkoitettu hajottamaan kasvimateriaalia, kun taas toiset ovat hyödyllisiä vain lihan ja eläinrasvojen hajottamisessa.

KULTTUURISET RAJOITUKSET

Omien ajatustemme lisäksi siitä, mikä on terveellistä tai hyvä ympäristölle, meillä on kulttuuriset ja uskonnolliset rajoitukset sille, mitä meidän pitäisi syödä. Tunnemme suurta epämukavuutta ajatuksesta, että syömme sellaisia eläimiä, joita pidämme lähinnä lemmikkeinä. Länsimaisissa on jopa erilaisia asenteita hevoselihan syömiseen. Monia meistä on myös vaikea houkutella syömään hyönteisistä tai käärmestä koostuvaa ruokaa. Monissa muissa yhteiskunnissa esimerkiksi sianlihan tai pyhien lehmiensyöminen on aivan yhtä mahdotonta ajatella. Lisäksi on olemassa sääntöjä tai tapoja, jotka säätelevät sallittuja teurastustapoja.

Kristinusko opettaa meille, että mikään ei ole itsessään saastaista. Jeesus ilmaisi asian esimerkiksi näin: "Ei ihmistä saastuta se, mikä menee suusta sisään. Se ihmisen saastuttaa, mikä tulee suusta ulos." (Matt 15:11) Paavali selventää kirjeessään roomalaisille joitain yksinkertaisia neuvoja siitä, kuinka meidän kristittyjen tulee suhtautua siihen, mitä syömme: "... mikään ei ole sinänsä epäpuhdasta. Mutta jos joku pitää jotakin epäpuhtaana, hänen se on epäpuhdasta. Jos veljesi paahstuu ruoastasi, et enää ole noudattanut rakkauden vaatimuksia. [...] Sinun on hyvä olla syömättä lihaa ja juomatta viiniä ja välttää muutakin, mikä loukkaa veljeäsi." □

Omvänt har köttätande djur i regel en mycket enkel mage och en kort tarm. Kött är lättsmält, så systemet behöver inte vara särskilt komplicerat. Vår egen matsmältning är anpassad till mångsidig föda. Vi producerar flera olika sorters matsmältningsenzymer, av vilka en del är avsedda att bryta ned växtmaterial, medan andra bara är användbara vid nedbrytningen av kött och animaliska fetter.

KULTURELLA BEGRÄNSNINGAR

Utöver våra egna funderingar på vad som är hälsosamt eller bra för miljön har vi de kulturella och religiöst beting-

ade begränsningarna av vad vi bör äta. Vi känner starkt obehag vid tanken på att äta sådana djur som vi helst ser som keldjur. Även i västerlandet finns olika inställning till att äta hästkött. Många av oss har också svårt att lockas av föda bestående av insekter eller ormar. I många andra samhällen är det exempelvis lika otänkbart att äta griskött eller heliga kor. Därtill kommer regler eller sedvänjor som styr vilka metoder som bör användas för slakt.

Kristendomen lär oss att ingenting är orent i sig självt. Jesus formulerade det såhär: "Det är inte det som kommer in i

munnen som gör människan oren. Men det som går ut ur munnen, det gör människan oren." Paulus förtydligar genom att i Romarbrevet formulera några enkla råd om hur vi kristna ska förhålla oss till det vi äter: "... ingenting är orent i sig självt, men den som betraktar det som orent, för honom är det orent. Om du sårar din broder med vad du äter, då lever du inte längre efter kärlekens bud. [...] Det är bra att avstå från kött och vin och annat som blir en stöttesten för din broder." □

Församlingsutfärd 7.6.2022. En busslast glada resenärer styrde mot Bromarv. Vi besökte Bromarv kyrka, Rilax Gård – monumentet och Kansjerf gård.

Seurakuntaretki 7.6.2022. Bussillinen iloisia matkaajia suuntasi kohti Bromarvia, vierailimme Bromarvin kirkossa, Rilaxin kartanon monumentilla ja Kansjerfin kartanolla.
Foton/kuvat: Tanja Kakkoo

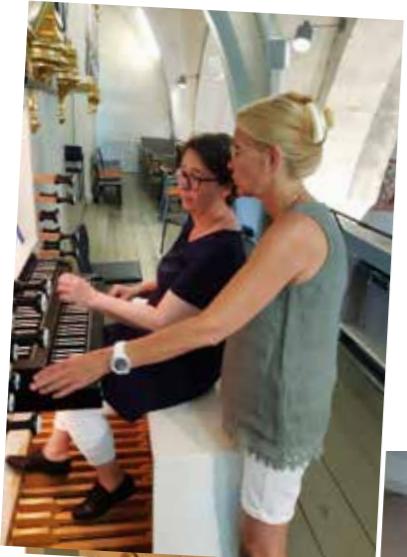
Diakoni- och missionsbasar i Prästgårdsparken 12.6.2022 med besök av missionsarbetarna Riikka-Maria och Tomas Kolkka som berättade senaste nytt från Thailand.

Diakonia- ja lähetysmyyjäiset 12.6.2022 vierailijoina lähetystöntekijät Riikka-Maria ja Tomas Kolkka, jotka kertoivat uutisia Thaimaasta.
Foton/kuvat: Marianne Gustafsson Burgmann.

Kaffe i sällskap med Riikka-Maria och Tomas.
Kahvit Riikka-Marian ja Tomaksen seurassa.

Backspegeln ✽ Katsomme taaksepäin

På onsdagar har det sommaren igenom varit musik i Ingå kyrka. Varannan onsdag musikcafé mitt på dagen och varannan onsdag konsert på kvällen. På bilden Marianne Gustafsson Burgmann med bladvändare Marina Björklöf 29.6 med kaffe efteråt.

Sommarsamling på Strandvägen 11. / **Kesäkokoontuminen** Rantatie 11, 14.6.2022.

Sonntags familjetrio. / **Sonntagen** perhetro.

Svenskt skriftskolläger hölls på Rövass 13–19.6 och det finska 15–21.7. Bilden är från det svenska lägret. / **Rippikoululeirit** pidettiin pitkän tauon jälkeen taas Rövassissa, ruotsinkielinen 13–19.6. ja suomenkielinen 15–21.7. Kuva on ruotsinkielisestä leiristä.

Midsommardagens gudstjänst hölls sedvanligt på Museiplanen. **Juhannuspäivän jumalanpalvelus** pidettiin perinteiseen tapaan Museokentällä.

Församlings-pastor Tom Hellsten med några av deltagarna.

Seurakunta-pastori Tom Hellsten eräiden osallistujien seurassa.

Backspegeln ✽ Katsomme taaksepäin

Traditionell båtfärd till Stora Fagerö ordnades igen 28.6.2022. Vädret var vackert och utfärden mycket lyckad! Tack till Stora Fagerös frivilliga arbetsgrupp för en fin utfärd.

Kesän perinteinen veneeretki Stora Fageröhon järjestettiin taas 28.6.2022. Sää oli kauneimmillaan ja retki oli hyvin onnistunut! Kiitos Stora Fagerön vapaaehtoiselle työryhmälle erinomaisesta retkestä. Foton/kuvat: Peter Arnikil

Ingådagen firades 2.7. På bilden församlingens plats med Per-Olof Korander som sjunger ackompanjerad av Erkki Niinimäki.

Inkoonpäivä vietettiin 2.7. Kuvassa seurakunnan paikka, missä Per-Olof Korander laulaa ja Erkki Niinimäki säestää.

Pilgrimsvandringen hölls 11.7 och den vackra naturen på Orslandet kunde beundras under den 12 km långa vandringen. Lässtunderna gav vila och nya tankar. Ett dopp i Hankelöfjärden hann deltagarna också med. / **Pyhiinvaellus** pidettiin 11.7. ja Orslandetin kaunis luonto tuli tutuksi 12 km pitkän vaelluksen aikana. Lukuhetket antoivat uusia ajatuksia ja tarpeellista lepoa. Uinti Hankelöselän viileässä vedessä oli myös ohjelmanosa.

Församlingen har många resurspersoner.
Här får du träffa några av dem.

Seurakunnalla on monta resurssihenkilöä.
Tässä saat tavata muutamia heistä.

Marjatta Allisto

Marjatta on tuttu hahmo seurakuntaelämässä.
Hänellä näkee usein keittiöpuolella hoitamassa
kahvituksia, ja henkilönä joka aina on valmis
auttamaan.

Olen asunut Inkoossa n. 50 vuotta. Olin töissä Ravintola Ingassa siitä kun se avattiin aina siihen kun se suljettiin v. 1995, kaiken kaikkiaan n. 25 vuotta.

Olen ollut aktiivisesti mukana seurakuntaelämässä enempi sen jälkeen kun jääin eläkkeelle. Sitä ennen olin mukana Roger Rönnbergin vetämässä raamattupiirissä, ja sen jälkeen koko ajan. On ollut monta vetäjää, Ann-Sofi Storbacka, Eeva Makweri, ja nyt tällä hetkellä Mikael Tötterman. Sen lisäksi osallistun Israelilaisten kansantanssien ryhmään. Viimeisten kymmenen vuoden aikana olen myös käynyt kirikossa jumalanpalveluksissa ja iltakirkossa.

Minkälaisista on ollut olla mukana näissä?
Tanssiryhmä on mukava ryhmä, musikki on kaunista, vihdyn siellä hyvin. Raamattupiirissä on hyvä se, että siellä selitetään Raamattua. Kun itse lukee Raamattua, ei aina oikein ymmärrä. Se on minusta vaikeaselkoina, mutta Raamattupiirissä oppii aina lisää. Odottaa aina sitä päivää kun on Raamattupiiri ja tanssiryhmä. On aina ollut virkistävä, mukavaa yhdessäoloa.

Pyhiinvaelluksessa olen usein ollut mukana, ainakin kuusi kertaa. On ollut luonnossa kulkemista yhdessä, tilaisuus miettiä sisinpäänsä, mikä on ollut antoisaa. Päivän aikana ehtii puhua monen kanssa, ja tällä tavalla oppii tuntemaan uusia ihmisiä, pintaa syvemmälle.

Autan miehellään siinä missä vain olla avuksi.

Minulla on monta ystävää ja autan heitä miehelläni siinä missä pystyn. Saa aina itselleen kun auttaa muita. On tylsää istua päivät pitkät kotona tekemättä mitään, jos pystyy auttamaan, ja siitä saa iloisen mielen.

Eivor Österholm

Eivor berättar att hon nu håller på med sin sjunde period i kyrkofullmäktige och att hon varit med i kyrkorådet under tre perioder. Hon har också varit med i ekonomisektionen så länge den fanns.

Därutöver har jag varit med i Diakondirektionen. Det känns viktigt att församlingen gör en diakonal insats och det ligger nära till för mig att vara med i det arbetet. Prästgårdsgruppen som grundades för att återuppliva planteringarna framför Prästgården, ville jag också gärna vara med i. Blommor har alltid intresserat mig. Sedan fungerade jag som textläsar- och kyrkvärdscoordinate under en lång tid. Jag övertog uppdraget efter Patrik Swanljung.

Listan blev lång. Eivor har varit med på många sätt i församlingens verksamhet.

Jag hjälper gärna med det jag kan. Om jag kan göra något vill jag inte neka om jag blir tillfrågad. För Diakondirektionen bad jag faktiskt om att få vara med.

Det kändes så viktigt. Nuförtiden när jag är pensionär, har jag mycket tid. Jag hoppar in som tandskötartvikarie ganska sällan, och cateringen hade paus under coronatiden, och nu har jag inte så många uppdrag. Det känns fint att få jobba i team. Det är alltid kiva att jobba tillsammans med andra. Av det blir man glad. Jag har fått många vackra minnen och fått många nya vänner genom mina uppdrag i församlingen.

Till dem som funderar på att ställa upp för olika uppdrag i församlingen vill jag säga: tveka inte, gör ett försök, jag tror att det för det mesta lyckas. Ta kontakt med någon bekant person som är med i någon grupp, och meddela ditt intresse. Då blir tröskeln lägre än att tala med kyrkoheren eller någon annan anställd.

Viveca och Hans-Anders Unnérus

Jag kör en vacker sommardag till Marieberg i Fagervik för att träffa Viveca och Hans-Anders. Trädgården pryds av vackra blommor och blicken vilar över de vackra fältena med havren i focus som vajar i vinden. Huset har en lång historia och salviateet som bjuds är gott.

Båda har en lång tid bakom sig som aktiva församlingsmedlemmar.

Viveca börjar med att berätta om kyrkokören. Det var så hennes engagemang i församlingen började. Jag kom med under Åsa Westerlunds tid. Det var egentligen via kyrkokören som jag blev närmare bekant med ingåbor. Mitt jobb var i huvudstadsregionen och bilresorna var så långa att det blev mest att köra förbi kyrkobyn utan att lära känna invånarna. Det första stora verket jag var med om att uppföra var "Du såg mig" av Egil Hovland och Tua Forsström, ett gemensamt projekt med andra körer. Det uppfördes år 2000.

Hans-Anders inflikar att han ju är infödd ingåbo, i och med att familjen var hemma på Marieberg gård. Jag blev tillfrågad av Erik Holmberg om att ställa upp i för-

samlingsvalet. Samma fråga fick jag av samma person gällande kommunalvalet. Jag fick 13 röster i båda, och i församlingen räckte det att bli invald och i kommunen räckte det till en suppleantplats. Jag blev pensionär 2007 och hade då tid att engagera mig i båda. Skogsgruppen och Rövass blev förutom Kyrkorådet de forum jag främst kom att jobba i.

Både Viveca och Hans-Anders är hängivna dansare. Det blev Viveca som formellt kom att leda församlingens israeliska dansgrupp som startade 2009. Före det var de båda engagerade i internationell folkdans och särskilt israeliska danser. I den dansgrupp som samlas i Agrikolakyrkan i Helsingfors varje vecka hade Viveca då redan länge varit en av ledarna. Hon minns att kyrkoherde Teemu Laajasalo, numera helsingforsbiskop, den gången öppnade dörrarna på vid gavel för dansverksamheten.

När jag frågar vad dessa uppdrag har gett Viveca och Hans-Anders, blir svaren så här.

För mig har dansen öppnat många dörrar, konstaterar Viveca med tacksamhet. Jag tänker främst på kyrkans dörrar som genom dansen öppnats för mig, jag har fått en uppgift där. För mig är dansen bön som synliggörs. Detsamma gäller egentligen kören, det är dessutom fint att uppleva hur resultatet av alla röster tillsammans blir så mycket mer än summan av dem.

Hans-Anders säger att genom förtroendeuppdelen får jag uttrycka min åsikt om vad församlingen skall göra. Jag får helt konkret vara med om att utforma verksamheten. I skogsgruppen får jag använda mina egena erfarenheter av skogsbruk, och det känns fint.

Karel Kakko

Karel Kakko, laivanrakennuskitehti ja venetarkastaja, jolla 19 vuotta takana kirjoittajana ja veneiden testiajajana eri toimeksiantajille. Kokemusta sadoista erilaisista veneistä ympäri maailman. Ollut ikänsä kesääsukas Inkoon saaristossa, ja vuodesta 2012 asunut ympäri vuotisesti kirkonkylällä. Kotoisin Helsingistä.

Puhutaan Inkoon seurakunnan venekerhosta. Mistä oikein on kysymys? Jo ensitapaamisessamme pastori Hellstenin kanssa keskustelu siirtyi äkkii veneisiin. Idea seurakuntalaisten virkistyskäyttöön soveltuvalta veneestä syntyi siinä keskustellessa kuin itsessään. Valtiollinen lahjoittajatalo löytyi verkostojen kautta ja pian Hellsten oli koonnut ryhmän innostuneita seurakuntalaisia.

Mikä on ajankohtaista venekerhossa juuri nyt?

Ensi vuonna tulee täyneen pyöreät 10 vuotta siitä kun "Nikolaus" aloitti taipaleensa seurakunnan veneenä.

Juhlaviuoden kuniaksi lippulaiva olisi saatava paraatikuntoon. Vene on palvellut hyvin, mutta kaipaa jo erinäisiä teknisiä parannuksia. Siksi vene on tämän kauden telakoituna.

Miten toimintaa voisi kehittää tulevaisuudessa?

Vene on alkujaan rakennettu ammatikkäyttöön, ja sillä olisi potentiaalia laajempaan käyttöön. Jonkinlaisia hyötykäyttöä esimerkiksi kunnan tai jonkin kaupallisen toimijan kanssa voisi kenties harkita käyttöasteen parantamiseksi ja ylläpidon helpottamiseksi.

FÖRSAMLINGSVALET 2022

Ställ upp som kandidat! Är du intresserad av att påverka i din församling? Vill du vara med och utveckla verksamheten? Närmare information om hur du kan ställa upp som kandidat finns på webben www.forsamlingsvalet.fi. I valären kan du också kontakta kyrkoherde Tom Sjöblom, tel 040-485 1045 eller församlingens kansli, tel 09-221 9030.

VIKTIGA DATUM:
Kandidatuppställningen avslutas: 15.9.2022 kl. 16.
Förhandsrästning: 8-12.11.2022
Valdag: 20.11.2022

SEURAKUNTAVAALIT 2022

Asetu ehdokkaaksi! Oletko kiinnostunut vaikuttamaan ja olemaan mukana kehittämässä toimintaa seurakunnassasi? Lisätietoa siitä, miten voit asettua ehdokkaaksi, on saatavana verkkosivulta www.seurakuntavaalit.fi. Vaaliasioissa voit myös ottaa yhteyttä kirkkoherre Tom Sjöblomiin, puh. 040-485 1045 tai seurakunnan kansliaan, puh. 09-221 9030.

TÄRKEÄT PÄIVÄMÄÄRÄT:
Ehdokasasettelu päättyy: 15.9.2022 klo 16.
Enakkovaanestys: 8-12.11.2022
Vaalipäivä: 20.11.2022.

SIUNATUT SILMUKAT

VÄVT OCH VÄLSIGNAT

Vi har i Ingå en präst, som har utövat vardagssjälavård i sin handarbsbutik. Vi har föramlingsbor som har vävt in kärlek i kyrkans nya mattor. Vi har historia i kyrkans liturgiska textilier och omsorg i sykretsarna. Det finns mer i handarbete än du anar.

Om man talar om kyrkan och textilier, tänker man oftast först på de överdådiga mässhakarna och fint broderade altardukar som kan härstamma från många hundra år tillbaka, från den katolska tiden. Då var de ofta rikemangsgåvor som skulle förmedla både mecenatens tacksamhet men även status och rikedom. Guldets glitter vittnade också om Guds härlighet och därmed kyrkans särställning i samhället.

Luther ändrade inte bara kyrkans lära och kyrkornas estetik. Nutida liturgiska textilier talar tystare, men inte desto mindre meningfullt. Han tänkte också att allt arbete är värdefullt, allt man gör med hjärtat är kallelse och därmed helgat. Det ändrade förhållandet till ”kvinnosysslorna”. De vanliga människornas flit vid vävstol eller stickor blev uppskattad.

Nu lever vi mitt i en handarbsboom. Men det finns mer än bara behovet av en unik kofta eller matta bakom detta fenomen som forskarna talar om, och som nådde sin kulmen i pandemins början då just garn och annat handarbs- och pysselmaterial var bland de första varorna som tog slut. Låt oss alltså ta en titt i den traditionella kvinnosysslans nya liv!

BEHOV

Handarbetets första uppgift är förstås fortfarande det urgama och urpraktiska: hålla oss varma och skyddade. Sedermera fick det andra betydelser. Handarbetsskolorna från och med 1880-talet var till exempel ett sätt att lära unga fattiga kvinnor livnära sig själva i en tid då äktenskapet annars var kvinnans enda möjlighet. Nu blir gamla kunskaper trendiga: Efter förra seklets slit-

och -släng -era håller vi på att återkomma till det anspråklösa och ansvarsfulla: Man skall lappa och laga som förr, återanvända, skaffa begagnat, välja återvinningsmaterial, idka köpstopp.

KONTRAKTION

Att sticka, väva, sy, laga – allt är vardagsmeditation som kvinnor i alla tider har idkat. Vardagsbekymmer stängs ut i stickornas rörelser. Sömmerskan, väverskan, stickerskan blir medveten om sin egen kropp, glad över att kunna och orka. Desto större är sedan sorgen då händerna eller synen inte längre tillåter det. Egen tid och glädjen att åstadkomma något.

SAMVARO

”Syjunta” har alltid varit kvinnornas eget revir, som karlarna nu sakta kommit med i. Sykretsarna ansågs länge lite gammaldags, men nu har man återupptagit denna form som ett sätt att påverka. Vi kan likaväl samlas på facebook som runt köksbordet. Samvaro gör alltid gott, det är vetenskapligt bevisat.

Meilläpä Inkoossa onkin pappi, jonka arkisielunhoidon paikka oli hänen käsityökauppansa. Meillä on seurakuntalaisia, jotka kutoivat paljon rakkautta kirkon uusiin mattoihin. Meillä on historiaa jumalanpalvelustekstiileissä ja huolenpitoa ompeluseuroissa. Käsityöt pitävät sisällään enemmän kuin aavistatkaan.

Kun kirkko ja tekstiilit tulevat puheksi, ajatus osuu ensin komeasti kirjailtuihin messukasukoihin ja pitsisiin alttariliinoihin, jotka voivat olla peräisin satojen vuosien takaa, katoliselta ajalta. Ne olivat usein lahjoja rikkaita, ja tarkoitusti oli ilmaista kiitollisuuden lisäksi lahjoittajan asemaa ja vaurautta. Kullan kimallus todisti toki Jumalan tunnustakin ja siten myös kirkon erityisasmasta yhteiskunnassa.

Luther ei muuttanut vain kirkon oppia ja kirkkojen estetiikkaa – nykyisten liturgisten tekstiilien muotokieli on pidättyvämpää, joskaan ei vähemmän ilmaisevaa. Hänen mukaansa myös kaikki työ on arvokasta, kaikki sydämellä tehty on kutsumusta ja sellaisena pyhää. Suhde ”naisten töihinkin” muuttui. Tavallisten ihmisten

uurastus kangaspuiden tai kutimen ääressä oli arvokasta.

Elämme nyt käsityöboomia. Mutta tämän, tutkijoidenkin todistaman ilmiön takana on muutakin kuin tarve saada yksilöllinen villatakki tai matto, jotaan jonka takia korona-aikana kaupoista ensimmäisten joukoista loppuvat langat ja muut käsityötarvikkeet. Kurkistetaanpa siis perinteisen naisten työn uuteen elämään!

TARVE

Käsityön alkusyy on luonnollisesti ikivanha käytännön tarve pysyä lämpimänä ja suojauduta. Sittemmin tarpeita tuli lisää. Käsityökoulut esimerkiksi perustettiin 1880-luvulla jotta nuoret köyhät naiset pystyivät elättämään itsensä aikana, jolloin avioliitto oli naisen elatus. Nyt vanhat taidot ovat

muodikkaitakin: Viime vuosisadan pidä-japoista -ajan jälkeen teemme paluuta kohdillisseuteen ja vastuullisuuteen: Opimme paikkaamaan ja parsimaan, muokkaamme, ostamme käytettyä, valitsemme kierrätysmateriaaleja, pidämme ostoslakkoja.

KESKITYTYMINEN

Neuloa, kutoa, ommella, parsia – kaikki on kautta aikain ollut naisten hyödyntämää mietiskelyitä. Arjen huolet kaikoavat puikkojen helistessä. Ompelija, kutoja ja neuloja kokevat iloa ollessaan sinut kehonsa kanssa, saadessaan yhdessä sen kanssa aikaan. Sitä surullisemmalta tuntuukin sitten kun kädet tai näkö eivät enää anna myöden.

YHDESSÄOLO

”Ompeluseura” on aina ollut naisten omaa reviriä, jolle miehet kyllä nykyisin myös ovat uskaltautumassa. Ne koettiin pitkään vanhanaikaisiksi, mutta nyt ne ovat tekemässä paluuta myös vaikuttamisen keinoina. Voimme kokoontua yhtälailla facebookissa kuin keittiön pöydän

mellan handarbete och kultur tudelad: Vår kultur begränsar på många sätt kvinnans möjligheter att uttrycka sig, den definierar ju handarbete som en kvinnogrej och därmed mindre värde, men samtidigt kan kvinnorna just med handarbete utmana och förändra kulturen. I Karis är tex också karlar med och broderar tavlor som ter sig rebelliska, i jämförselse med de fromma tavlorna som pryddes farmors väggar.

ÖVERLEVNA

Kärnan i kvinnornas handarbsrelaterade religiositet är enligt Riikka Myllys fascinerande: Den både hjälper att uthärda vardagen och utmanar samtidigt just denna samma vardag, dess religion och självklarheter. Så det finns faktiskt mycket mera tro och teologi i garnnystan och bakom vävstolen än du anade, eller hur? □

KREATIVITET

Klädseln var strikt reglerad enligt samhällsklass för inte så länge sedan. Men redan då använde mänkor sin fantasi att kringgå det trista och begränsande. Samma kreativitet används nu då massmodets krav får de unga att göra uppör mot enformigheten. Vi syr och stickar också utan mönster, man uttrycker sitt unika jag eller sin tillhörighet till en kultur.

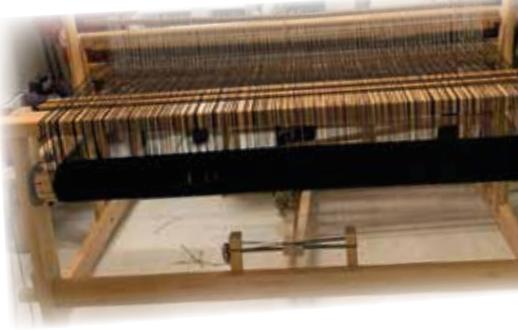
SOLIDARITET

Fredrika Runeberg var med för 160 år sedan och grundade de första Fruntimmersföreningarna, som först samlade pengar för föräldralösa barn med handarbsförsäljning, och kunde senare bli sponsorer för hela skolor och missionsstationer. Dessutom blev de ett stöd för kvinnligt företagande och engagerade många berömda kvinnosäkvenser som också uppskattade dessa traditionella ”kvinnosysslor”. Därför är det sorgligt att se hur små summor dessa små konstverk nuförtiden ger på lopspisarna.

MENING

Kombinationen kyrka-och-handarbete leder tankarna också till traditionella sykret-

Riikka Myllys avhandling ”Silmukoihin kudottu hengellisyys” finns på nätet helda.helsinki.fi. ”Siunatut silmukat” om yllestrumpor i diakoniarbete finns på theseus.fi. Finska radioandakten 23.12 i fjol handlade också om yllestrumpornas teologi; den finns på Yle Arenan. Och om prästen Terese och väverskorna Kirsi, Kristina, Mette, Stina och Ulla kan du läsa i Kontakt 1/2022.

►►► ääressä. Yhdsessäolo tekee tutkitusti hyvä yhtäkaikki.

LUOVUUS

Ei vielä kovin kauan sitten vaatetusta sääneltiin yhteiskuntaluokan mukaan. Mutta jo silloin ihmiset ohittivat mielikuvituksellaan tylsät rajoitukset. Samalla luovuudella nuoret kävät nyt massamuodin yhdenmukaisuutta vastaan. Nyt ommellaan ja neulotaan villisti ja kaavoitta, ilmaistaan niin omia yksilöllisyyttä kuin kuulumista joukkoon.

SOLIDAARISUUS

Fredrika Runeberg oli perustamassa Rouvaväen yhdistyksiä 160 vuotta sitten. Ne keräsivät ensin rahaa orpolapsille muun muassa käsitöin, mutta tukivat myöhemmin kokonaisia kouluja ja lähetysseemia. Lisäksi ne tukivat naisryttäjyyttä ja kokoivat aikansa tunnettuja naisasianaisia ja lisäsivät näin "naisten töiden" arvostusta. Siksi onkin nyt niin surullista nähdä, miten halvalla nämä pienet taideteokset nyt myydään kirpputoreilla.

TARKOITUS

Sanapari kirkko-käsityöt johtaa ajatuksia tieteenkin myös perinteisiin diakonia- ja lähetyspiireihin. Myyjäiset ovat perinteisiä esimerkiksi Karjaalla myös miehet ovat mukana kirjailemassa seinävaatteita, joiden viestit ovat varsin kapinallisia mm. mujemme seinällä olleisiin hurskaisiin kehotuksiin verraten.

ELÄMÄ

Naisten tekstiilikäsityöiden tekemiseen liittyvän arjen uskonnollisuuden ydin on Riikka Myllyksen mukaan tämä: Se sekä auttaa sietämään ja jaksamaan sen samaisen arjen, että haastaa arjen, kulttuurin ja uskonnnon rajoja ja käytänteitä. Joten lankakerässä ja kangaspissa pilee todella paljon enemmän uskoa ja teologiaa kuin aavistitkaan, eikö? ☐

Riikka Myllyksen väitöskirja "Silmukoihin kudottu hengellisyys" on netissä helda.helsinki.fi. "Siunatut silmukat", opinnäyte villa-sukista diakoniatyössä, on sivulla theseus.fi. Villasukien teologiaa käsitteli myös viime vuotinen radioharras 23.12., nyt Yle Areenassa. Ja Terese-papista sekä matinkutojista Kirsi, Kristina, Mette, Stina ja Ulla voit lugaa Kontakt-lehdestä 1/2022.

TUTKIMUS

"Silmukoihin kudottu hengellisyys. Käsityöiden tekeminen suomalaisten naisten

Musikverksamhet/ Musiikkitoimintaa

Kyrkokören

Onsdagar kl. 19-21 i församlingshemmet, start 14.9

Gaudete Torstaisin klo 18-19.30 srk-talo, alk. 15.9.

Laulupiiri joka toinen tiistai klo 13 srk-talo, alk. 20.9.

ARKIUSKO

Naiset rakentavat uskonidentiteettiään, hengellistä minuuttaan, käsítötä tehdessään. He erottavat käsityöiden hengelliset ja henkiset merkitykset. Uskonnnon suhde arkeen on kuitenkin kaksijakoinen: Toisaalta käsityöt ovat arkea eivätkä uskontoa, mutta toisaalta ne auttavat kohottautumaan arjen yläpuolelle juuri kuten uskontokin. Samalla tavalla kaksijakoinen on suhde käsityön ja kulttuurin välillä: Suomalainen kulttuuri rajoittaa monella tapaa naisen mahdollisuutta itseilmäisun, määrittää hän se muun muassa käsityön naisten puuhaksi ja siten vähempiarvoiseksi, mutta toisaalta naiset voivat juuri käsityöllä haastaa ja uudistaa näitä käytäntöjä ja malleja. Esimerkiksi Karjaalla myös miehet ovat mukana kirjailemassa seinävaatteita, joiden viestit ovat varsin kapinallisia mm. mujemme seinällä olleisiin hurskaisiin kehotuksiin verraten.

Israeliska folkdanser

fortsätter fr.o.m 9.9, varannan fredag kl. 18 i Församlingshemmets sal. **Kontaktperson:** Viveca Unnérus, tel. 044-521 8221.

Israelilaiset kansantanssit

jatkavat 9.9. lähtien, joka toinen perjantai klo 18 Seurakuntatalon salissa. **Yhteyshenkilö:** Viveca Unnérus, puh. 044-521 8221.

Diakoniverksamhet / Diakoniatoimintaa

Öppet hus

Tisdag och torsdag kl. 10 – 14

Diakonins vardagsrum, Strandvägen 11

Välkommen in på en kopp kaffe och dela din vardag med oss, i god gemenskap spelar vi bl a olika spel- och sysslar med hobbyverksamhet m.m.

Vårt mini-loppis är öppet samtidigt som Diakonins vardagsrum, dvs ti & to kl. 10-14, under öppethållningstiderna kan man både donera och köpa loppissaker. **Närmare information:** Birgitta Lindell tel. 040 555 2090

Avoimet ovet

Tiistaisin ja torstaisin klo 10 – 14

Diakonian olohuone, Rantatie 11

Tervetuloa kahville ja jakamaan yhteistä arkea kanssamme, toimintaamme kuuluu esim. hyvä yhdessäoloa, pelien pelaamista, askartelua ym. Diakonian olohuone on auki mini-kirppiksen kanssa samaan aikaan eli ti & to klo 10-14. Aukioloikoina voi sekä lahjoittaa että ostaa tavaraa. Lisätietoja: Birgitta Lindell puh. 040 555 2090

Nedre raden fr.v: /
Alh. vas.: Taina, Carola,
Birgitta, övre raden: /
Ylh. vas.: Tanja, Lauri,
Maj-Len, Ascha.

Morgonmål en gång i månaden kl. 8.30 – 10 i Diakonins vardagsrum, Strandvägen 11

Aamupala kerran kuussa klo 8.30 – 10 Diakonian olohuone, Rantatie 11.
6.9., 4.10., 1.11. & 29.11.

7.9 Diakonins vardagsrum, Strandvägen 11 kl. 15–19 Super mini loppis – kom och fynda billigt!!

7.9 Diakonian olohuone Rantatie 11 klo 15–19 Super mini-kirppis – tule tekemään edullisia löytöjä!!

Missions och Diakoni basar 11.12 kl. 15–19 i Prästgården

Fynda och hjälp oss att hjälpa andra. Vi säljer hembakat, handarbeten, vi har lotteri mm, kaffe med dopp! Välkommen! Vill du baka eller donera något till basaren, tag kontakt med Birgitta Lindell, tel 040 555 2090.

Lähetys- ja diakoniamyyjäiset 11.12. klo 15–19 Pappilassa

Tervetuloa tekemään löytöjä ja auta meitä auttamaan. Myymme kotileivonnaisia, käsítötä, arpajaiset ym. Jos haluat leipoa tai lahjoittaa jotain myyjäisiimme, ota yhteyttä Birgitta Lindelliin, puh. 040 555 2090.

Gudstjänster och högmässor – Jumalanpalvelukset ja messut

21.8.2022–30.11.2022

RÖVASS

Tvåspråkig gudstjänst med grillfest
Sö 21.8 kl. 16.00

FAGERVIK KYRKA

Tvåspråkig skymningsmässa
Sö 28.8 kl. 18.00

DEGERBY KYRKA

Högmässa
Sö 11.9 kl. 10.00

Högmässa
Sö 9.10 kl. 10.00

Högmässa
Sö 13.11 kl. 10.00

INGÅ KYRKA

Tvåspråkig högmässa
Sö 4.9 kl. 10.00

Konfirmationsmässa I
Sö 18.9 kl. 10.00

Konfirmationsmässa II
Sö 18.9 kl. 13.00

Iltakirkko
To 22.9 kl. klo 19

RÖVASS

Kaksikielinen jumalanpalvelus ja grillijuhlat
Su 21.8. klo 16.00

FAGERVIKIN KIRKKO

Kaksikielinen iltamessu
Su 28.8. klo 18.00

INGÅ KYRKA

Högmässa
Sö 25.9 kl. 10.00

Mikaelidagens familjegudstjänst
Sö 2.10 kl. 10.00

Skördemässa
Sö 16.10 kl. 10.00

Tvåspråkig högmässa
Sö 23.10 kl. 10.00

Allhelgonadagens högmässa
Lö 5.11 kl. 10.00

Högmässa
Sö 20.11 kl. 10.00

Högmässa
Sö 27.11 kl. 10.00

FÖRSAMLINGS-HEMMET

Tvåspråkig kärleksmåltid
Sö 6.11 kl. 16.00
(anm. senast 2.11.2022)

INKOON KIRKKO

Mikkelinpäivän perhe-jumalanpalvelus
Su 2.10. klo 12.00

Keltiläinen iltakirkko
To 20.10. klo 19.00

Kaksikielinen messu
Su 23.10. klo 10.00

Pyhäinpäivän messu
La 5.11. klo 12.00

Iltakirkko
To 17.11. klo 19

Messu
Su 27.11. kl. 12.00

SEURAKUNTATALO

Kaksikielinen rakkauden ateria
Su 6.11. klo 16.00
(ilm. viim. 2.11.2022)

Bibelgruppen samlas som tidigare varannan måndag i Prästgården kl. 18.30. **Start 12.9**, och sedan sista gången för terminen 19.12. **Kontaktperson:** Tom Hellsten, tel. 050-330 4360.

Minneslots café samlas en gång i månaden i prästgården kl. 13–14.30. 22.9, 20.10, 17.11, 1.12.

Stödgrupper för närliggande. I gruppen finns det möjlighet att dela erfarenheter med personer i liknande situation samt till trevlig verksamhet tillsammans. "Kamratstöd". Minnesträningsgrupper för minnessjuka personer. I gruppen friskar vi upp minnet med olika övningar och verksamhet i trevligt sällskap.

● **Ramattupiiri** keskiviikkoin Pappilassa klo 18. **Yhteyshenkilö:** Mikael Tötterman, 050-346 0746.

● **Rukouspiiri** torstaisin Pappilassa klo 18. **Yhteyshenkilö:** Tanja Kakko, puh. 043-820 0564

● **Församlingsträff** – onsdag en gång i månaden kl. 13–15 i Prästgården, 21.9, 19.10, 16.11 och 7.12 (julfest) **Kontaktperson:** Birgitta Lindell tel. 040-555 2090

● **Missionssyföreningen** varannan onsdag kl. 14–16 i Prästgården. 14.9, 28.9, 12.10, 26.10, 9.11, 23.11 och 7.12 (julfest). **Kontaktperson:** Siv Björklöf tel. 040-082 5798

● **Gruppen de matglada** träffas för att äta mat tillsammans kl. 13. Måndag 12.9, 10.10, 14.11 och 12.12. Välkommen med! **Kontaktperson:** Birgitta Lindell tel. 040-555 2090.